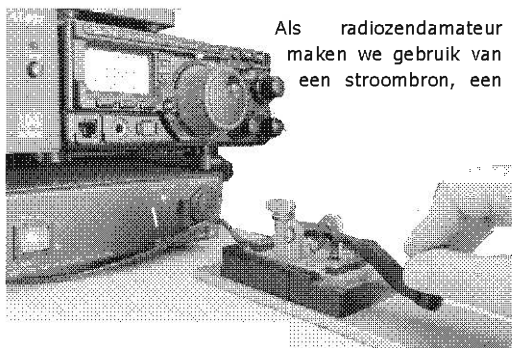

In de tweede aflevering van deze rubriek vertelt Ed Krijger over zijn hobby: zendamateur.

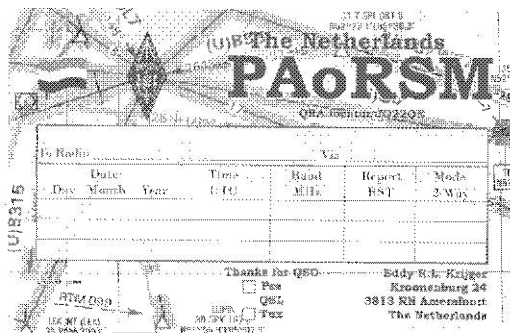
Ik behoor tot de gelukkigen die van z'n hobby z'n werk heeft kunnen maken, maar ook omgekeerd. Al op jonge leeftijd trok de magie van de radio mij. Aanvankelijk naar binnen kijkend door het glas van het 'kattenoog' van de radio van mijn ouders, dwaalden mijn gedachten naar verre landen. Toen mijn vader en ik eind jaren vijftig ook nog eens de morsepiepjes van de Spoetnik meenden te horen, was de fascinatie compleet! In een schriftje werden door mij punten en strepen opgeschreven met de betekenis erachter van een letter of een cijfer.

In een havenstad als Den Helder was oefenmateriaal destijds ruim voorhanden; veel radiocommunicatie verliep in die tijd met de seinsleutel. Vijftig jaar geleden ben ik als burger-radio-electronicamonteur bij de marine gaan werken; in mijn vrije heb ik bij de PTT mijn radiozensexamen behaald en kreeg de registratieletters PAORSM, (spreek uit pa-nul-rsm).

Dertien jaar geleden heb ik het morsetelegrafieexamen met goed gevolg afgelegd. Omdat het gebruik van morsecode als communicatiemiddel een oud ambacht is uit de 19e eeuw, is het recentelijk geplaatst op de Nationale Inventaris van Immaterieel Cultureel Erfgoed. Deze erkenning is vooral bedoeld ter ondersteuning van onze activiteiten om de traditie van het gebruik van de morsecode ook voor de toekomst levensvatbaar te houden. Nog even en dan mag ik naast de kantklossers op een braderie zitten.....

Als radiozendamateur maken we gebruik van een stroombron, een

zender-ontvanger en een antenne. Tussen mijn antenne en die van mijn tegenstation bevindt zich alleen maar de radioatmosfeer, ook wel aether of ether genoemd. Geen kabels, telefooncentrales of wat dan ook. Vandaar dat radioamateurs nog steeds ingezet worden bij noodsituaties als al het andere niet meer functioneert.

Ook de padvindende oefenen jaarlijks, samen met radiozendamateurs, de verbindingsvaardigheden met minimale middelen.

Wat mij persoonlijk het meest trekt in de hobby is de magie van deze radioatmosfeer, met name de invloed van de zon hierop. Voor de ultrakortegolf heeft het weer, zoals mist en hogedrukgebieden, heel veel invloed. Bij de gewone kortegolffrequenties is het vooral de zonsopgang en zonsondergang. De schemerperiode noemen wij de 'gray zone'. Op het grensvlak van licht en donker overbrug je namelijk de grootste afstanden. Hiermee experimenteer ik dan ook. Ik maak de mooiste verbindingen met weinig zendvermogen op de seinsleutel.

Na een mooie verbinding sturen wij elkaar een bevestigingskaart (QSL-kaart) via de postservice van onze radioamateurverenigingen.

Tekst en foto's: Ed Krijger
<http://veronamersfoort.nl/?p=2727>
<http://dares.nl/>
<http://www.qrz.com/db/pa>
<https://jota-joti.scouting.nl/>